

بررسی عوامل تاثیرگذار گردشگری بر توسعه پایدار روستایی (نمونه موردی: روستای ده چشمه - استان چهارمحال و بختیاری)

رعنا صادقی سودجانی^{۱*}، جلال زندیان^۲، فرهاد کاظمیان^۳

^{۱*} دانشجوی دوره ی کارشناسی ارشد معماری و عضو باشگاه پژوهشگران جوان ، دانشگاه آزاد، واحد بم، ایران

نویسنده مسئول: R.sadeghi_33@yahoo.com

^۲ استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بم Jalalzandiyan@yahoo.com

^۳ استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد Fkazemiyan@yahoo.com

چکیده:

گردشگری روستایی، یکی از مفاهیم و اشکال توسعه پایدار روستایی است که در آن از منابع موجود در مناطق روستایی استفاده می شود. این گونه توسعه، کمترین تاثیر مخرب را دارد، یا اصولاً فاقد چنین آثاری است و باعث ارتقای سطح بهره‌وری در مناطق روستایی، ایجاد اشتغال، اصلاح توزیع درآمد، حفظ محیط روستا و فرهنگ بومی، جلب مشارکت مردم بومی و محلی و ... خواهد شد. در این مقاله تلاش شده است تا علاوه بر ارزیابی و بازنگری رویکرد استراتژیک در گردشگری روستایی به تبیین جایگاه گردشگری در توسعه روستایی پرداخته شود تا میزان و نوع مداخله احتمالی برای ارزیابی و مکان‌گزینی گردشگری در فرایند توسعه گردشگری روستایی در روستای ده چشمه مورد بررسی و بازبینی قرار گیرد. نتایج پژوهش حاضر می‌تواند در روند ارزیابی توسعه گردشگری روستایی مورد مطالعه برنامه ریزی، طرح ریزی و اجرا مورد استفاده قرار گیرد تا پیشینه کارآمدی در دستیابی به اهداف گردشگری روستایی در فرایند توسعه روستایی فراهم شود.

کلمات کلیدی: گردشگری، توسعه پایدار روستایی، عوامل استراتژیک، توسعه گردشگری، روستای ده چشمه